

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za taje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravljanje pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Technik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Stara Srbija — Macedonija — Jugoslovanstvo.

Dr. Niko Zupanič.

I.

V poslednjem času izšlo je dvoje znamenitejših del o etnografiji macedonskih Slovencev. Prvo je napisal dr. Jovan Cvijić, prvak slovenskih geografov in letošnji rektor beograjskega vseučilišča: „Неркоина проматрања о етнографји македонских Словена“ (Belgrad 1906. (angleški prevod: Remarks on the ethnography of the Macedonian Slavs. London (Horace Cox); francoski: Remarques sur l'ethnographie de la Macédoine, v Annales de Géographie XV. št. 80 + 81), drugo A. Iširkov, profesor geografije na vseučilišču v Sofiji: „Цивилизација и етнографска слика на Македонија. Sep. izt. iz „Периодическо списание“. Knj. LXVII. str. 469 do 529. Sofija (državna tiskarna) 1906. Oba učenjaka, posebno zadnji obeta nepristranost in strogo znanstvenost, no čitatelj vendarle zapazi eminentno kulturno-politične namene, maskirane z znanstvenim in kritičnim aparatom, ali tako, da ne dela ni Cvijić ni Iširkov historičnim dejstvom baš kake krivice; brez pomote pa je ni knjige. Zaradi tega in posebej še ker je stvar aktualna, mora tudi ocenjevalec računati s tem faktorjem ter precizirati in slovensko stališče napram obema.

Z dvajsetim stoletjem je stopilo Jugoslovanstvo v novo fazo svojega razvoja. Posamezni deli se čutijo bolj in bolj celoto, eden organizem. Polagoma izginjajo bratomorni, sterilni prepripi med Hrvati in Srbi na eni, med Srbi in Bolgari na drugi strani, dočim so miroljubni Slovenci že od nekdaj dobri prijatelji i Hrvatom i Srbom i Bolgarom. Streznila nas je skupna nevarnost, preteča od severa, kakor nekdaj Grkom po silnem Filipu. Videti je, kakor da bi pri nas zmagovali pravi rodoljubni Demosteni, četudi je še velika moč sladkobesednih negativov - birokratov, ki nas po načinu Eshina slepijo in opominjajo h krščanskemu miru. Ali mi

ne čakamo, dokler nam omotajo severni nasilneži vrvi okolu vrata ter nas zaslužijo ali pa zadavijo, če bi se hoteli upreti.

Pri obrambnih pripravah je brez dvoma drobno delo na vseh krajih in koncih silno potrebno za notranje ojačenje in pokrepanje, ali še bolj smo pogrešali do sedaj strategov in in taktičarjev v narodni organizaciji in v političnih operacijah. Treba je mož, ki bi nam izdelali načrt za razdelitev in razpored obrambnih moči na mejah in v notranjosti, kamor bi se zahtevali v najhujši stiski. Organizmom so sicer potrebni vsi njihovi deli, ker so si podrejeni ter služijo drug drugemu, vendar so najvažnejši osrednji organi, ki so tudi posebno občutljivi. Tako se n. pr. ne bo odločila usoda Jugoslovanov v Ljubljani in tudi ne kje ob Črnem morju v Bolgariji, ampak v njegovem osredju, kjer biva srbsko ter šopo-macedonsko pleme. Naj tudi sovražniki uničijo našo narodno organizacijo na Koroskem in Kranjskem — neorganizirana masa ni več „nacija“ — Jugoslovanstvo še vedno lahko eksistira ter si še izleči zadato rano; kakor hitro pa nas bi kdo smrtonosno ozledil v našem osredju, v Stari Srbiji in Macedoniji, pokopana bi bila za večno bodočnost Jugoslovanstva. O važnosti položaja omenjenih dežel se čitatelji lahko obširnejše pouče iz J. Cvijićeve razprave: „Географски положај и опште географске особине Македоније и Старе Србије“. Belgrad (Štamparija Sv. Nikolića) 1904. S tem poudarjanjem pa ne budi rečeno, naj napustimo mi Slovenci svoje pozicije ob severnem kotu Adrije, ne, ampak čuvajmo ta „vrata Italije“ kot svoje oko, ali pri tem ostanimo v nepretrgani dotiki z razvojem in dogodki po ostalem Jugoslovanstvu. Do pred kratkim nam je bilo namreč to deveta briga. Sami si ustvarjamo razmere in usodo, ne pa da ustvarjajo razmere in usoda nas!

Žalibog poznajo naši sovražniki važnost položaja Stare Srbije in Macedonije bolje nego mi in napenjaajo vse sile v naš zator ter izpodrinjenje našega elementa po onih krajih. Tu

organizira Avstrija Arbanase (posebno katoliške) v nacijo, podpihujoč v njih mržnjo proti Jugoslovanom.* Na albanskih zemljevidih pripada Stara Srbija in zapadni del Macedonije takozvani „Ščiperiji“ (Arbanaški), dočim si lastijo južno Macedonijo Grki z nečuvno propagando po Evropi, čeprav nimajo do te zemlje nikake pravice. In v poslednjem slučaju preži v ozadju Berlin + Dunaj, da prodere v ugodnem trenutku do Soluna in obal Belega (Egejskega) morja, kakor hitro postane stvar tam doli „motna“ in se začne bellum omnium contra omnes. Železniška proga Strassburg - Dunaj - Carigrad - Bagdad pa je že itak v nemških rokah. Kakor je pred par leti trdil bolgarski profesor Mihajlovski v Sofiji, eksistira naša sloboda le na papirju, le kot fantom, ker smo gospodarsko in v diplomatskih akcijah odvisni od severnih mogotcev posebno pa od Nemcev.

Ko smo se preganjali in prepirali med seboj, je li Bosna in Dalmacija srbska ali hrvatska, ko je bilo v Belem gradu in Sofiji najvažnejše vprašanje, je-li Macedonija srbska ali bolgarska, utrjeval je pri nas tujec svoje pozicije ter je še netil prepri, smeje se našim budalostim. Bogle, ni na svetu večjega kuriozuma in gadnejše perversnosti, nego dejstvo, da imajo Hrvati isti književni jezik kakor Srbi, pa vseeno stikajo po kitajskih zidovih ločenja in separatizma (n. pr. pismo, ime), mesto da bi se centralizirali. Če imate te dve najosrednejši jugoslovanski plemeni eden isti književni jezik, tvorite tudi eden

*) Žalibog igrajo pri arbanaškem pokretu Slovenci in Hrvati najžalostnejšo vlogo, ker jim je bolj na srcu ojačanje nam škodljivega elementa nego bodočnost Jugoslovanov. Ti ljudje — žalostna jim majka! — izhajajo posebno iz nekega jezikovnega instituta na Dunaju in iz nekega duhovniškega zavoda v Kvarneru, ki eksportira frančiškane tamo doli v zemljo Škender-bega, da se osvetijo pravoslavnim šizmatikom — Srbom. Avstrija troši 100.000 za svojo propagando, posebno za šolstvo po Arbanaški, a za slovenske kulturne zavode (univerza; umetnost) nima denarja. Ona nam koplje grob tamo doli z našim denarjem s privoljenjem naših delegatov.

in isti narod. Torej bi morali imeti tudi skupno ime in narodno misel, kakor ob česu preporeda v sredini XIX. stoletja: ILIRI. Kajti opravljanje izrek A. Humboldta: „Die wahre Heimat ist eigentlich die Sprache.“

In vendar nam pri vseh teh neudobnostih ni treba obupati, ker imamo vse pogoje obstanka in boljše bodočnosti potencialno v sebi in okoli sebe: v enotnosti jugoslovanskega jezika in kompaktnosti domovinskih tal. To je naš temelj in naš največji kapital, ki se da naložiti stotero.

Jugoslovanski dijalekti si niso namreč tako daleč kakor Rusi, Poljaki, Čehi, ne, mi smo si bolj sorodni nego Sicilijane ali Neapolitanec s Pijemontezom in Benečanom, bolj nego Oldenburžani in Holsteinci z Bavarci. Naš jezik med Trstom in Carigradom predstavlja samo večje število dijalektov, ki neznatno in polagoma prehajajo drug v drugega. To prirodno enotnost našega jezika naj samo prešine ena misel, ena duša in izginile bodo barbarske iz Dunaja in Rima vcepljene ideje partikularizma kakor nočne sence pred zarjo; pred nami pa ostane jezikovna in kulturna enota, en sam narod od Drave do Olimpa.

Zavest, da nas je mnogo in dovolj za obstanek, sladila nam bode delo ter nas bodrila v boju z nacijsko ekonomsko emancipacijo.

Pač utemeljene so besede, katere je izgovoril ljubljanski župan Ivan Hribar pred velikim zborom Ljubljancev dne 7. aprila 1907: „Narodnostno vprašanje je eminentno krušno vprašanje za slovenski narod. Kadar se bodo vsi dohodki, ki jih daje naša zemlja, stekali v roke domačinov Slovanov, takrat bo pri nas dobojevan eminentno važen končni boj.“

Ideja jugoslovanskega edinstva ni nova; njo so že večkrat čutili in spoznali njeno važnost.

Da ne grem predaleko v preteklost, omenjam samo Valentina Vodnika († 1819). Ta naš prvi pesnik primerja v pismu na Francoze posamezna jugoslovanska plemena z Dorci,

Jonci, Ejolci v stari Heladi, trdeč, da se more doseči jugoslovanska kulturno-politična enota na podlagi srbo-hrvatskega — ilirskega jezika, kar smatrajo tudi danes „Iliri“ v svojem programu kot kardinalno točko. Na njem namreč piše in se izobrazuje že okoli 60 odstotkov Jugoslovanov v centru, ostali pripadajo periferiji: Slovenci 8 odstotkov in Bolgari 32 odstotkov.

Ko bi tu imel na umu politično zedinjenje Jugoslovanov, dal bi prednost Bolgarom vsled njihovega organizatorskega talenta, vsled njihove žilavosti in smisla za materialno dobro, ali naš jugoslovanski program je kulturno-jezikovnega značaja in tu pride v poštev „srbo-hrvatski“ — ilirski književni jezik ravno vsled svoje razprostranjenosti in vsled svojega centralnega položaja. V prešlih časih so ustvarjali narode meč in strahovanje, sedaj pa se razvijajo nacije na podlagi jezika in kulture in je le tupatam potrebna oborožena intervencija.

Poslednji je že čas, da je vsak inteligenten Jugoslovan na čistem z iliristvom, ali kakor si že imenujemo moderno jugoslovansko gibanje, da dela zanj in ga med ljudstvom propagira kakor zna in more, praktično ali teoretično, materialno ali duševno. Kdor se upira ideji jugoslovanskega edinstva, ta je nevednež ali duševni siromak ali pa ostuden podkupljenec, kateremu bi bilo treba zamašiti usta v javnosti.

Te in enake misli so mi vstajale, čitačemu srbske in bolgarske publikacije, posebej še polemiko med Cvijićem in Iširkovom o etnografiji macedonskih Jugoslovanov.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 11. aprila. Ministrski predsednik dr. Wekerle je bil danes poldrugo uro pri cesarju. Poročal je o dosedanjih uspehih nagodbenih pogajanj. V isti stvari je sprejel nato cesar v avdienci tudi ministra zunanjih del barona Aehrenthala.

Avstrijska vlada namerava pred končno odločitvijo gledati nagodbe za-

LISTEK.

Sladki Jožica.

(Josip Aleksandrovič.) (Konec.)

Ker je ravno zvonilo h kosilu, si je obrisal solze in po sili izpremenil obraz, da je izgledal bolj miren.

Pa ni šel h kosilu, ampak se je postavil pred sobo podravnatelja in čakal. Ni rabil dolgo čakati.

„Gospod vice-rektor, je začel, pa nadaljevati ni mogel.

„Kaj, kaj? Le ven z besedami!“

„Gospod... gospod...“ Ni se mogel vzdržati ihtenja. „Namesto, mh... mh... da bi me vi podili... mh... pa rajši grem sam.“

„Podil?!“ Prav začudeno je to zvenelo.

„Saj vem, da bote...“ Jožica se je naslonil na zid, ker ni več mogel stati. Tresel se je po vsem telesu. „Pa jaz nisem kriv. To ni nihče drugi pisal kot neki hudobnež, katerega sem poprej instruiral.“

„Pisal?!“

„Da, saj se takoj vidi, da to ni ženska pisava.“

Izvelel je dopisnico in mu jo molil. Podravnatelj je celo stvar pregledoval in pretuhtaval. Vseeno ni bil še naščistem. Jožičine besede so se mu zdele nerazumljive. Poditi, pisati žensko pisavo, ven iti sam po sebi, — kaj to pomeni?

„Jaz sem nedolžen,“ je ponavljal Jožica, nedolžen... nedolžen...

„Hm“ je rekel podravnatelj.

„Nedolžen sem, Bog mi je priča; še nikdar v svojem življenju nisem imel pečanja z grešnim spolom. Kedar so me skušnjave obdajale, sem na Marijo mislil... in zdaj se me bo krivično obsojevalo, pa le naj, saj je Eden, ki vse ve.“

Jok in jok. Celo podravnatelj si je solze brisal, tako so bile ginljive te besede mladega seminarista.

To je vendar čudno! Jaz danes in včeraj in predvčerajjem sploh pisma revidiral nisem,“ je pojasnil podravnatelj. Jožica ni mogel takoj pojmiti pomena teh besedi.

* * *

Jožica je bil še par dni potr. Umiriti se ni mogel. Pa naposled mu je to le uspelo, ker mu je ravnatelj zelo ljubeznivo govoril, da o podenju ni ne govora, da je sploh vesel, da ima seminarista, ki je nedolžen, mehak in boječ, kar je ravno po njegovem okusu. Tudi podravnatelj ga je tolažil in spiritual tudi in presrečni so bili, da imajo enega, ki je popolnoma po njihovi — oziroma po božji volji.

Poznam Sladkega Jožico, ki je danes škof v Italiji. Motto pesmi njegovega delovanja je: „Če ne bote takšni kot otroci, ne pojdete do nebeškega kraljestva.“ Te besede so tako često ponavljane od njega pri mnogoštevilnih obiskih njegove škofije, da jih že petlini pojejo in vrabci svoje mladice o pomenu teh besedi poučujejo. Slovenščino je pozabil, zato je pa dober Italijan in njegovi podložniki so kar zaljubljeni v njega. On je otročji, njegov kapitelj se sestoji iz otrok, seminaristi morajo biti naivni in vso škofijo je že potročil. Semidal je nešteto kapel,

naredil je iz duhovščine priproste denuncijante in v nobeni škofiji se ne porabi toliko sveč kot v njegovi. Kadar je na prižnici, govori samozavestno, ker ve, da ne govori on, ampak sv. Duh. Njegova škofija je vsa poškopljena od blagoslovljene vode, ljudje so se navadili hoditi trikrat na dan v cerkev in jih je, ki recitirajo na dan sedem molkov. Jasno se vidi, da božje oko bdi nad njegovo škofijo in ljudje si želijo, da bi še dolgo živel.

Počiva Sladki Jožica na svojih lovorikah in v zadnjem času se je našel nekak mlad kanonik, ki bo izdal njegovo biografijo in mladostne spomine, literatura svetovna pomnožena z nečim idealnim, kar je tudi potrebno.

Pripravljen je z lahko vestjo na smrt, samo ena želja mu še ne da izdihniti, — namreč, da bi bil vsakdo na svetu tak kot on.

Kadar se bo to zgodilo, bo končana pot njegovega zgledepolnega življenja.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.
(Dalje.)

Bragadino ni ničesar vedel o tem, kar se je godilo v obupajočem mestu. Silni telesni in duševni napori in grozni boji, katerih se je vedno sam udeleževal, da bi imelo vojaštvo v svojem poveljniku zgled požrtvovalne hrabrosti, so bili izčrpali njegove moči. Komaj so bili Turki odšli z bojišča, je začel Bragadino omahovati in vojaki njegovi so ga morali podpirati, da se je vzdržal na nogah in prišel do svojega stanovanja. Tam je obležal kakor brez zavesti, tako je bil potreben počitka in spanja.

Iz panike, ki je nastala v mestu, ko se je zaznalo, da v zalogah ni več ne smodnika ne krogelj za obrambo, pa tudi ne več živeža, se je tekom dneva razvila prava anarhija. Zavest, da zavzamejo Turki mesto lahko vsako uro, je pripravila ljudi ob vsega razsodnost, a med vojaštvom, ki se je celih deset mesecev ustavljalo turškim napadom z občudovanja vredno hra-

slisati merodajne zastopnike industrije in kmetijstva, posebno o njihovem mnenju, kako bi vplivale carinske ograje med Avstrijo in Ogrsko.

Madžarske zahteve glede armade.

Budimpešta, 11. aprila. Madžarsko časopisje poroča, da se referent brambnega odseka v delegacijah, posl. Okolicsanyi mudi na Dunaju ter se pogaja z vojnim ministrom glede vojaških vprašanj. Vojna uprava je namreč sklenila, da se reši končno splošna brambna reforma. Tozadevni načrt je bil izgotovljen v vojnem ministertvu že v jeseni. Prvi pogoj je zvišanje rekrutov za 23.000 mož. Vojna uprava je že lansko jesen sporočila obema vladama, da ne more čakati z zvišanjem rekrutov preko druge polovice 1908. Avstrijska vlada je obljubila meritorne odgovore po splošnih volitvah. Ogrska vlada je izjavila, da se tudi ne bo ustavljala takim zahtevam, toda vojna uprava ji mora poprej zagotoviti, da bo upoštevala madžarske narodne zahteve glede armade. V ta namen je šel posl. Okolicsanyi na Dunaj, da informira vojnega ministra, kaj zahteva neodvisna stranka, da ga bo podpisala pri njegovih vojaških reformah.

Bolgari o grško-italijanskem prijateljstvu

Sofija, 11. aprila. Vladna „Večerna Pošta“ piše o potovanju italijanskega kralja v Atene: „Bolgari sicer ne zavidajo grški zunanji politiki tega velikega uspeha, toda vznemirjati jih mora okolnost, da si pridobiva Grška v Evropi prijateljev v trenutku, ko grške čete posebno hudo rogovilijo po Macedoniji. Bati se je, da se bo s tem grška vstajska politika le podžigala.“

Po kmetiskih puntih na Rumunskem.

Bukarešt, 11. aprila. Cesar Franc Jožef je poslal rumunskemu kralju brzojavko, v kateri ga zagotavlja, da je bil kot njegov verni, mnogoletni prijatelj med zadnjimi žalostnimi dogodki v duhu neprestano pri njem. Čestita mu, da so se nemiri s tako odločnimi in pametnimi sredstvi zatrli; nadalje je pohvalil junaško vedenje rumunske armade. — Kralj Karel se je ginjeno zahvalil, naglašajoč, da mu je to prijateljstvo velika tolažba ter je ponosen na pohvalo armadi. Kralj upa, da bodo kmalu ozdravljene materialne in moralne rane.

V Slatini so zaprli gimnazijskega profesorja Popescula, pri katerem so našli spise zelo kompromitujoče za prve kroge rumunske inteligence. Po teh načrtih bi se naj takoj po smrti kralja Karla proglasila republika.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 11. aprila. Konflikt med predsednikom dume Golov-

inom in ministrskim predsednikom Stolypinom se je poostiril. Golovin je ministrskega predsednika pisмено pozval, naj varuje predsedstvu dume njegove pravice ter ne prepusti brez predsednikovega dovoljenja policiji vstop v dumo.

Naučno ministertvo je sklicalo na dan 15. aprila shod vseh ravnateljev in dekanov višjih šol, da se dogovore o položaju na vsučiliščih in višjih šolah sploh.

Varšava, 11. aprila. V Lodzu divjajo teroristi, ki hočejo izsiliti štrajk. Pretekli teden so umorili 33 oseb, ranili pa nad 100 oseb. Mesto strahuje pet močnih bojnih organizacij, a vojaštvo in policija se vede pasivno.

London, 11. aprila. Dvanajst ruskih revolucionarjev nakupuje orožje, da ga odpošljejo na Rusko. Dosedaj so spravili na Rusko dva milijona (?) pušk in en milijon revolverjev (?). Bati se je splošnega štrajka, pri katerem se množice oborožijo.

Iz Montagninijevih aktov.

Pariz, 11. aprila. Časopisi pri našajo nadaljna poročila iz aktov bivšega papeževega nuncijskega Montagninija. Izmed teh je pomembna za Avstro-Ogrsko izjava prestolonaslednika nadvojvode Frana Ferdinanda. Ker se je princ Viktor Napoleon udeležil krstnih svečanosti italijanskega prestolonaslednika v Kvirinalu, je bil Montagnini zaradi tega zelo hud ter je pisal: „Mnogi dobri francoski katoliki in pristaši princa Viktorja Napoleona so bili presenečeni in žalostni, ker se je princ peljal h krstu pijemontskega princa. Znano je, da so princa k temu nekako prisilili z grožnjo, da sicer ne bodo podpirali pri belgijskem kralju njegove ženitve s princezino Klemenino. Tako postopanje so dobri katoliki ožigosali in pripoveduje se, da se je avstrijski nadvojvoda Fran Ferdinand glede tega potovanja izrazil, da ga je storil podlež.“ — Nadalje se priobčuje iz aktov značilna izjava takratnega prezidijalnega načelnika avstro-ogrskega ministertva zunanjih del, barona Gagera, o francoski protiklerikalni politiki. Montagnini piše: „Imel sem priliko govoriti z baronom Gagerom, načelnikom Goluchowskega ministertva, o konfliktu med Francijo in Vatikanom. Kazal se je neprijetno presenečenega ter izjavil, da je konflikt francoska vlada iskala, ker ga je hotela imeti.“ — Končno je zapisal Montagnini, da španski kralj zato ne obišče Pariza, ker je francoska vlada preveč sovražna Vatikanu.

Angleško-španski dogovor.

Pariz, 11. aprila. „Eclair“ poroča iz Madrida, da je najvažnejša točka dogovora, ki se je sklenil ob priliki sestanka obeh kraljev v Kartageni, ta, da se je Anglija zavezala, pomagati Španiji obnoviti vojno brodovje za samostojno obrambo. An-

glija pa si je s tem zagotovila, da važne španske obmorske postojanke ne pridejo v roke drugi vladali.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. aprila.

— **Naprednim državnozbornim volilcem v Ljubljani.** Volilni imeniki za državnozbornske volitve so od srede naprej razporejeni v mestni posvetovalnici vsakomur na vpogled. Kolikor smo imeli priliko se prepričati, je volilni imenik dokaj pomanjljiv in je izpuščenih mnogo naprednih volilcev. Pozivljamo torej naše somišljenike, naj vsakdo gre pogledat volilni imenik, ako ni pomotoma izpuščen. V slučaju, da se ne nahaja v imeniku, naj takoj vložijo reklamacijo, ki mora biti podprta v dokaz, da je že izpolnil 24. leto z rojstnim listom, v dokaz, da je avstrijski državljani z domovnico in v dokaz, da biva že najmanj eno leto v občini s potrdilom mestnega magistrata. Opozorjamo, da je ta dni deželna vlada odločila, da sme to reklamacijo vložiti vsakdo sam in ni potreba, da bi ga moral kdo drugi reklamirati, kakor se je zakon prvotno tolmačil. Reklamacijski rok poteče v četrtek, 25. t. m., zato pozivljamo naše somišljenike, naj čim prej pregledajo volilne imenike ter ukrenejo vse potrebno za slučaj, ako bi bili iz imenikov izpuščeni!

— **Novodobarska honetnost.** V soboto smo nekoliko oskrkali „Slovenca“ zaradi njegovih otročjih trditve, da je župan Hribar ponujal dr. Ravniharju kandidaturu. Med drugim je bilo v dotični notici rečeno: „Ni dolgo tega, kar je (kamiški tehnik) odkril slovenskim inteligentom, da je župan Hribar ponudil kandidaturu za ljubljanski mandat g. drju. Ravniharju. To odkritje predpostavlja, da je občinstvo ali sila neumno ali pa popolnoma nepoučeno. Kajti vsak politik tudi tretje dobrine ve, da kaj takega v danih razmerah ni mogoče že zaradi večnega političnega krivljenja g. Ravniharja ne. Vzrokov pa je še cela vrsta. Navzlic temu je župan ljubljanski demontiral to vest, ker je hotel, da neha kratkomalo to čenčanje; in tudi g. Ravnihar je moral to potrditi, dasi v kaj elastični formi. (Naravo je težko zatajiti in ponudbe so take redke!) S tem bi bila stvar pojasnjena in končana.“ — Citirali smo to dobresedno, da spozna širša javnost izredno honetnost, s katero polemizira jetično glaslice jetične gospodarske stranke. Na našo navedeno notico je prinesla „Nova Doba“ ta-le odgovor: „Slovenski Narod“ contra župan Ivan Hribar. V sobotni številki očita „Slov. Nar.“ županu Hribarju, da je vest, da je ponudil kandidaturu dr. Ravniharju, demontiral v kaj elastični obliki. V oklepaju dostavlja, da je naravo težko zatajiti. „Slov. Nar.“ je res zloben list, na eni strani hvali in priporoča

kandidaturo Hribarjevo, na drugi strani ga pa zbada. — Kakor se vidi, so Novodobarji na najboljše poti, da postanejo častni jesuitje.

— **Justitia fundamentum regnorum.** Kam plovemo na Kranjskem pod demoralizirajočim vplivom brezvestnega klerikalizma, dokazujeta prav drastično dva vnebovpijoča slučaja administrativne samovoljnosti, o katerih se nam poroča iz Kamnika. Lansko leto je tam sedem klerikalnih odbornikov pod vodstvom dekana Lavrenčiča povzročilo nesklepčnost občinske odboro se se svojim odhodom iz posvetovalnice, ker se ni hotelo obravnavati po njihovi trmi. Za to nezamito odstranitev je mestno županstvo vsakemu teh odbornikov naložilo globo 10 K, in ko so se zoper to kazni prijavili, je deželni odbor odločil kamniškega županstva povsem potrditi in pritožbo discipliniranih odbornikov zavrniti kot neutemeljeno. Ko je pa bilo treba omenjene globe v smislu pravomočnega kazenskega odloka plačati, je isti deželni odbor navedenim klerikalcem milostnim pótom vse globe odpustil in s tem občinski revni zaklad oškodoval za 70 K, županu pa izvil edino zakonito sredstvo, s kojim more ugnati uporne odbornike, da ne motijo redne občinske uprave. To se je zgodilo ta mesec. (Op. ured.: Od kompetentne strani se nam je pojasnilo, da je deželni odbor z enako milostjo postopal tudi v drugih občinah, kjer so bili ravno taki konflikti). — Pri predzadnji volitvi v odbor meščanske korporacije kamniške so pridli klerikalci s svojimi kandidati. Pritožbe od napredne strani zoper to volitev dež. vlada ni sprejela, češ, pa za njeno rešitev ni kompetentna. Pri zadnji enaki volitvi dne 14. pr. m. je narodno-napredna stranka sijajno zmagala in klerikalci so vložili pritožbo zoper volitev na deželno vlado. Sedaj pa je deželna vlada sprejela klerikalno pritožbo in ukazala predložitev volilnih spisov, češ, da je ona za rešitev te pritožbe kompetentna. Tako se pometi z nami narodnimi naprednjaki pri najvišjih oblastih v deželi in kakor v posmeh nam se potem še pri svečanih prilikah patetično deklamuje, da velja tudi za nas v blestem napisu na dunajski cesarski palači izraženo načelo: Justitia fundamentum regnorum.

— **Popolnoma ponesrečen javen shod S. L. S. v št. Rupertu.** V nedeljo, 7. t. m., je bil v št. Rupertu javen shod, ki se ga je udeležilo okoli petsto mož-volilcev. Predsedoval mu je dr. Šusteršič. Prvi je govoril državnozborni kandidat S. L. S. za krški okraj, dr. J. Hočevnar. Ta je razvijal program po znanem receptu dr. Šusteršiča. Pritrjevali so mu v vsem le šentrupertske kaplan ter klerikalni backi, ki so precej zabeketali potem, ko je dal glas njih vodnik-kaplan. Vsi drugi volilci pa niso govorila poslušali, ker jim je bilo itak

znano, kaj vse obljubujejo klerikalci pred volitvami, temveč začeli so se glasno meniti, da dr. Hočevnarja že ne bodo volili in da ga nočejo imeti za svojega poslanca, kajti on ne pozna kmetiskih težnj, četudi je kmetiskih staršev sin, ker on kot prvi bogataš v krškem okraju je zdavnaj pozabil težnje, ki vedno bolj spremljajo ubogega kmeta. Za tem je dobil besedo usnjarski trgovec, posestnik in tovarnar g. Penca iz Mokronoga. Ta je v jasnem, ne dolgem, prepričevalnem govoru odprl oči tudi pristašem S. L. S. Vprašal je tudi dr. Šusteršiča, kako da S. L. S. proglasi kandidata, ne da bi se preje posvetovala z volilci, so li ti zadovoljni z njim. Neizrečeno moč, pravi, si pripisuje vodstvo te stranke, a vara se bridko. Očital ji je, da je brezdelna in nebržna. Znano je, da je kmet vedno bolj obremenjen z davki, ne dobiva potrebne podpore, stranka se ne briga za njega prošnje. To se je posebno videlo sedaj, ko se ima graditi železniška proga Trebnje-Št. Janž. Ko je govornik končal, ni bilo ploskanja in navdušenja zlepa konec. Iz sto in sto grl se je razlegalo: Živio Penca! Penca bodi naš poslanec! Šusteršič je izpreminjal barvo. Sedaj je bil blede, sedaj zelen od jeze. Vendar ni takoj odgovarjal predgovorniku. Dal je besedo trgovcu g. Strelu, ki je posebno opisal uspeh deputacije, ki je šla v Ljubljano radi proge Trebnje-Št. Janž. Skoro povsod so zastojali potrkali na vrata. Nazadnje so vendar dobili doma g. Povšeta, izrazili mu svoje želje, toda g. dež. odbornik in poslanec je bil v takem položaju, kakor človek, ki je v vodi, pa ne sme plavati. Omenil je tudi, kako štedi vlada pri nas tisoče, troši pa milijone za drugo ne tako potrebno. Koncu njegovega govora je sledilo živahno ploskanje in živio-klici. Ljudstvo soglašalo s tistimi, ki so proti idejam klerikalne stranke. Tej stranki je bila izrečena popolna nezaupnica. Seveda je skušal dr. Šusteršič pomiriti nemirne valove, trudil se je, oprati sebe in svojo stranko, začel je metati razne psovke na nasprotnike, nazival jih je otroke itd. Pretežna večina udeležencev je sedaj takoj zapustila tarovsko dvorščico, kjer je bil shod. Tej so sledili še drugi, tako da so lahko Šusteršič, duhovniki et consortes kvasili maloštevilnim backom, kar so hoteli.

— **Kmetški volilni shod** bo v Ptuj v „Narodnem domu“ dne 14. t. m. ob 11. uri dop. Na shodu se določi kmetški kandidat za okraj Ormož-Ptuj, kjer kandiduje na klerikalni podlagi dvorni svetnik dr. Ploj.

— **Zavijači pri „Slovenskem Gospodarju“.** Žurnalisti pri mariborskem „Gospodarju“ so pravi mojstri v zavijanju, laganju ter farbanju ljudstva. Pa kaj čudo: saj je duševni vodja vse gonje dični dr. Korošec, „mnogozasluzen“ bivši državni poslanec, kakor ga imenuje „Slov. Gospodar“ sam! Najnovejše dete Koroščevega dela, „Kmetška zveza“, to je tisto, ki bode delalo čudeže ter rešilo in osamosvojilo našega kmeta. Kdor tega ne verjame, naj le malo pogleda v 17. št. „Slov. Gosp.“ z dne 9. aprila t. l. Tu beremo: „Kmetška zveza“ hoče v prvi vrsti zastopati kmetško ljudstvo..., rešiti ga hoče raznih bremen, zlasti šolskih.“ (Aha! To pa to! Pone-umnevanje: to je vaš ideal! To že zdavnaj vemo!) Dalje čitamo: „Kmetška zveza“ ne oditava izobraženih stanov, zlasti ne duhovnikov.“ (Verjamemo!) „Očita se nam, da smo klerikalni. Kaj je klerikalizem? Klerikalizem je nadvlada duhovščine; (ipsissima verba!) toda naša „Kmetška zveza“ ne prizna nobene nadvlade, tudi ne duhovske.“ (No, le počasi, kje pa bi bila „Kmetška zveza“, če bi ne bilo duhovske komande, he?! Sicer si pa bodemo dobro zapomnili vašo definicijo o klerikalizmu. Tudi nekaj!) Pa berimo še dalje ter navedimo leše en stavek. Gori omenjena štev. „Gospodarja“ tudi pravi: „Kmetška zveza“ ni samo politično orodje, kot se nam očita, to dokazuje dejstvo, da so se njej na čelo postavili kmetje sami.“ (Pojte no, pojte! Kdo pa jih je postavil, signore Korošec?) Bolj drastično se že ne more ljudi imeti

brostjo, je prenehala vsaka disciplina. Očitno so kleli beneško republiko, češ, da ni poslala obleganemu mestu pomoči in ji želeli, da bi propadla; kleli so Bragadina, da jih je zaman mučil in varal, obetajoč jim, da pride kmalu mogočno beneško brodovje osvoboditi Famagusto in kleli so pirate, ki so obljubili svojo pomoč, a je niso izpolnili. Nevolja vojaštva je, čim je ponehala disciplina, hitro naraščala. Nihče se ni hotel več pokoriti svojemu zapovedniku, straže so zapustile svoja mesta, celo oficirji so začeli metati orožje od sebe in kdor je mogel, si je preskrbel meščansko ali kmetško obleko, upajoč, da ga Turki ne bodo v tej obleki spoznali kot vojaka in da mu bodo prizanesli. Tod in tam je prišlo do bojev in so se zgodili ropi in umori. Nihče ni več bil vstanu vsdržati v mestu red.

To priliko je porabil pirat, ki ga je bil poslal Piali-paša v Famagusto, da se je še pred časom vrnil na admiralno ladjo. Spričo občne zmešnjave se ni nihče zanj zmenil in mu ni nihče branil, ko se je polastil na bregu stoječega čolna in se s njim odpeljal iz pristana. Iz ust tega pirata je potem izvedela vojvodinja Asunta, kaj se je

zgodilo s Kržanom in s Tomom in da sta ta dva v ječi. Tudi je izvedela, da je Ladislav Gjačič v ječi, vendar ji je ostalo še neznan, da je prišel Kržan vsled tega v nesrečo, ker ni hotel izdati nje in njenega poprejšnjega skrivališča. Zagotovilo, da je Kržan še živ, ji je bilo pač v tolažbo, skrb pa je ni minila, zakaj vedela je, da bi bil prvi čudež, ko bi Kržan utekel obnemu klanju, ki nastane gotovo, če turški vojaki s silo zavzameo oblegano mesto.

— Pomagal bi Vam od srca rad, je rekel Piali-paša, toda mogoče to ni. Nam se preveč mudi zavzeti Famagusto. Tudi v turški armadi ni več vse tako, kakor bi moralo biti. Bolezni in ljuči boji so pobrali mnogo našega vojaštva. Dama pri nocojšnjem napadu je padlo nad 10.000 mož. Kdaj naj jih pokopljemo? Če se to ne zgodi hitro, zamore pri tej vročini bolezni vso našo armado in omogočijo piratom vsaj nekaj uspehov, če že ne popolne zmage. Kakor ste sami slišali iz ust pirata, ki Vam je prinesel dosti ugodno vest o Kržanu, je zmanjkalo Benečanom streliva. S tem je njih usoda odločena. Še danes ponoči zavzamemo Famagusto.

— Kaj je res neizogibno potrebno novo grozno klanje in prelivanje krvi? je vprašala Asunta. Čuli ste, kaka anarhija vlada v mestu in da vse zahteva, naj Bragadino kapitulira.

— Bragadino ne bo kapituliral, če mu ostane vojaštvo zvesto, je z resnim poudarkom rekel Piali-paša. Bragadino je prvi junak in pojde raje z vsem svojim vojaštvom v smrt, kakor da se vda. Sicer pa se to kmalu pokaže. Prav ker ne moremo pokopati svojih mnogoštevilnih mrtličev, če nam ne pomorejo obleganci, zato bo Mustafa-paša še danes pozval Bragadina, naj se vda in mu ponudi, da sme oborožen in z vsem svojim vojaštvom oditi iz mesta.

Piali-paša je imel pravo mnenje o Bragadinu. Ko je tega končno prebudilo silno vpitje pred njegovim stanovanjem zbranega ljudstva in je izvedel, kaj ljudstvo zahteva, je odločno odklonil kapitulacijo.

— Ne, je kratko odgovoril, za nobeno ceno na svetu.

Tedaj pa je stopil pred njega v neštevilnih bojih osiveli general Trevisani.

— Nimamo več ne smodnika, ne krogel, ljudstvo se je uprlo, vojaštvo

revoltira — Turki zavzameo mesto lahko pri prvem naskoku. Sedaj vojaštva niti na obzidje več ne spravimo. Odprta nam je samo ena pot — kapitulacija.

Bled je bil Antonio Bragadino kakor smrt, ko je čul, da revoltira vojaštvo in da zahteva vse prebivalstvo kapitulacijo, a vendar je z neizprosno odločnostjo vnovič izjavil, da ne kapitulira.

— Antonio Bragadino — čast tvojemu brezprimernemu junaštvu, je tedaj vzkliknil general Trevisani, a na tvojo vest naj padejo žrtve tvoje trdovratnosti.

Tedaj pa se je začel s trga pred proveditorijo nov velikanski šum. To ni bilo več vpitje, to je bilo divje tuljenje, da se je zganil ves vojni svet, ki je bil zbran pri Bragadinu. Od sprednjih utrdb, kjer je bilo edino še nekaj vojaštva, ki je še opravljalo svoje službe, so pripeljali vojaki dva Turka. Eden je bil višji oficir, drugi je nosil veliko belo zastavo. Prinesla sta Mustafa-paše poziv, naj se Famagusta vda in vojaki so ju peljali pred Bragadina.

(Dolje prih.)

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 12. aprila 1907.

Valutni paritet	Dinar	Blag
100% meška valuta	98 70	98 90
100% srebrna valuta	100 15	100 35
100% avstr. krona valuta	98 70	98 90
100% zlata	117 35	117 55
100% ogrska krona valuta	94 65	94 85
100% zlata	112 75	112 95
100% posojilo dež. Kranjske	98 50	98 70
100% posojilo mesta Spiljet	104 50	104 70
100% Zadar	99 85	100 05
100% bos. herc. železniško	99 65	100 60
100% posojilo 1902	99 75	100 75
100% češka dež. banka k. u.	99 10	99 60
100% z. o.		
100% zast. pisma gal. dež.	100—	100 70
100% hipotekne banke	108—	107—
100% pr.		
100% zast. pisma innerst.	100—	101—
100% hranilnice		
100% zast. pisma ogr. cent.	100—	100 50
100% dež. hranilnice	100—	100 30
100% z. pis. ogr. hip. ban.		
100% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100—	100 20
100% obl. češke ind. banke	100—	101—
100% prior. lok. želez. Trst-Porcu	99 90	99 75
100% prior. dolenskih želez.	98 75	99 75
100% prior. juž. želez. kup. 1/2	303 40	305 60
100% avstr. pos. za želez. p. s.	99 75	100 75
Država		
100% od 1. 1890/1	209 50	211 60
100% od 1. 1894	258—	264—
100% tiskar	148 50	150 50
100% som. kred. i. omisla	265 75	275 75
100% H.	276—	286—
100% ogrske hip. banke	247 50	257 50
100% srbske i. fra. 100—	96 50	106 50
100% turške	181 65	182 65
100% švedske	21 50	23 50
100% kreditne	436—	446—
100% komoške	80—	90—
100% krakowske	88—	96—
100% ljubljanske	55—	63 50
100% avstr. rdeč. križa	45 75	47 75
100% ogr.	26 90	28 90
100% rudolfove	61—	71—
100% šalburške	84 50	90 50
100% dunajske kom.	482—	492—
Država		
100% južne železnice	146 75	147 75
100% državne železnice	685 40	689 40
100% avstr. ogrske banke dež.	1778—	1788—
100% avstr. kreditne banke	667—	668—
100% ogrske	781—	782 50
100% žrnovstenske	242 50	243 50
100% žrnovstenske v Mostu (Sava)	734—	735—
100% alpinske mentan	606 75	607 75
100% praške želez. ind. dr.	2691—	2692—
100% žrnovstenske prem. družbe	554 40	555 40
100% avstr. ogrske trav. družbe	272—	274—
100% češke slakovce	544—	548—
100%	142—	146—
Valuta		
100% kr. cekine	11 36	11 40
100% franki	19 14	19 16
100% marke	23 48	23 56
100% novorojske	34 18	34 18
100% marke	117 62	117 82
100% franki	95 40	95 60
100%	2 51	2 52
100%	4 84	5—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 12. aprila 1907.

Termim.

Pšenica na april	za	50 kg K	7 75
oktober	50	8 12	
april	50	6 45	
Koruzna	50	5 52	
maij	50	5 44	
Ovas	april	50	7 65

5 vin. ceneje.

Meteorološko poročilo.

Vitna nad morjem 06.3 Srednji zračni tlak 736.0 mm.

april	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
11	9. zv.	731.7	5.4	slab. jzhod	oblačno
12	7. zv.	732.6	0.2	sl. svzh.	megla
	2. pop.	730.9	13.0	sr. jzhv.	del. jasno

Srednja večerajna temperatura: 6.6° normalne: 8.9°. — Padavina v mm 0.0.

Podpisani naznanjajo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je njih iskreno ljubljeno oče, odnosno tast in stari oče, gospod

Fran Inglič

c. in kr. ognjčar v pok., lastnik zlatega zaslužnega križca, srebrnega zaslužnega križca, kronske, vojne kolajne, jubilejske kolajne za oboroženo silo, častne kolajne za 40 letno zvesto službovanje in zaslužne kolajne I. razreda za moštvo

danes dne 11. aprila ob 11. uri dopoldne po kratkem in mračnem trpljenju, previden s sv. zakramenti za umirajočega, v 79. letu svoje starosti blaženo zaspi v Gospodu.

Pogreb se vrši v soboto, dne 13. aprila ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Sodniške ulice št. 4 na pokopališču k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja 1248

V Ljubljani, 11. aprila 1907.

Aleksander Inglič, sin. Franja Kristan roj. Inglič hči. Edvard Kristan zet. Alojzija Inglič roj. Pogačnik, sestra. Fran, Anton in Marija, vnuki.

2 učenca

z dobrimi šolskimi izpričevanji, z dežele in iz poštene hiše, se takoj sprejmeta v trgovino mešanega blaga J. Razberšek v Šmartnem pri Litiji.

Moško kolo

skoraj novo, se cenó prodá.

Kje, — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Sprejme se takoj več zanesljivih raznašalcev lista.

Franciškske ulice 8/I.

1219-2

Marija Toman

v Dalmatinovih ulicah št. 5 v Ljubljani

se priporoča cenjenim damam v mestu in na deželi za izdelovanje raznih damskih oblek.

Ima mnogoletno prakso in pride delat tudi na dom, bodisi v mestu ali na deželi.

1247 1

Neugajajoče rad zamenjam

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih in trakove z močno zbitimi podplatmi, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost 1228

Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam

V nove zgrajeni hiši, tik nove gimnazije na Poljanah, se oddajo s 1. avgustom dve elegantno opremljeni

mesečni sobi

enemu ali dveh gospodom. Sobi imata predobro in balkona, vodovod in ogrevalna separiran vhod. Postrežba po dogovoru. Reflektanti se prosijo, da se še ta mesec oglašijo. — Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“.

1224-2

Hotel „Južni kolodvor“

(A. Seidel)

Jutri, dne 13. aprila 1907 velik

KONCERT

Ljublj. društvene godbe.

Začetek ob polu osmih. Vstop prost.

1227

A. Seidel, hotelir.

Zastopniki

za neko avstrijsko deželno zavarovalnico za življenje in penzijo se iščejo po vseh krajih pod ugodnimi pogoji. Ugodna prilika za znaten postranski zaslužek za penzioniste in gospe vseh družabnih razredov. — Ponudbe z navedbo natančnih osebnih podatkov pod „Landes-Anstalt“ na anovčno ekspedicijo Jos. Heuberger, Gradec, Herrengasse 1.

1243

Proda se posestvo

radi bolezn pod jako ugodnimi pogoji, tik tržaške državne ceste, 10 minut od Ljubljane oddaljeno, kjer je že nad 50 let obstoječa

gostilna z velikim senčnatim vrtom

in vrtom za sočivje. Zraven je velika vinska klet, pripravna za vsako kupčijo, posebno pa za vinskega trgovca.

1069-11

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Dobrodelni večer

pod vis. pokroviteljstvom gospe Karle Schwarzeve, soproge p. n. gospoda dež. predsednika za Kranjsko, v korist ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje povodom 30letnega obstanka tega človekoljubnega zavoda bo

v soboto, dne 13. aprila 1907 ob osmih zvečer v veliki dvorani hotela „Union“

in ga prirede društveno predstojništvo, komite dam in gospodov tukajšnje družbe s sodelovanjem prijazno dovoljene godbe pehotnega polka kralj Belgijcev št. 27, pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika Teodorja Christofa.

SPORED:

1. Moj dom, ouvertura Dvořakova, izvaja godba. — 2. Živa slika: Cvatlični čudež sv. Elizabete, grotica Turinška. Osebe: Grotica, gdc. Pavla pl. Radiceva; grot. stud. jur. g. J. Poljanec; Spremlstvo. — 3. Arija Marije iz Edmunda Kretschmerja opere „Die Folkunger“, poje ob spremstvu godbe gospa Mici Meese — 4. Kritica, A. Foersterja (za mešan kvartet). — 5. Deklamacija gospe Julije Steinhart Gerhild: a) R. Kneisel: Unerkannte Schätze, b) Rudolf Baumbach: Lied vom Birstenbinder — Romanca: Mignon iz opere Mignon, Ambroise Thomasa, poje s spremljevanjem orkestra gospa Mici Meese. — 7. Dijski zbori: a) Fr. Gerbič: Slovanski brod, b) P. Križkovski: Utopljenka. — 8. Ariežanka, druga orkestrska sulta Bizetova, a) Pastorela, b) Intermezzo, c) Farandole; izvaja godba.

Nato: Prodajanje v šotorih v veliki dvorani. K sklepu: Plesni venček.

1209-2

Cene prostorom:

Sedeži v dvorani: I. do III. vrste po 4 K, IV. do IX. vrste po 3 K, X. do XII. vrste po 2 K, XIII. do XVII. vrste po 1 K; Stojišče 60 h, Balkonski sedež 2 K Galerijski sedež 1 K. — Predprodaja vstopnic iz prijaznosti pri gospodu J. Giontiniju, knjigotrcu na Mestnem trgu in zvečer pri blagajni v hotelu „Union“.

1209-2

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gosposkih ulicah šte. 12.

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

1209-2

Lepo posestvo!

s pritlično, prostorno sezidano, z opeko krito hišo, lepim prostornim hlevom, v bližini kozoče, s 15 orali (lepo okroženo) njiv, travnikov in gozdov, v najlepši legi in bližini župne cerkve v Zagorju ob Savi, se zaradi rodbinskih razmer pod ugodnimi pogoji po nizki ceni prodá.

Ogled posestva, pogoji prodaje in drugo se iz prijaznosti izve v trgovini Ivan Müller st., v Zagorju ob Savi.

1205 2

Razpošiljanje

lepotnih in drevorednih dreves

se je pričelo in traja do konca aprila. Zaloga 160.000 komadov. Posebno lepi d vji kostanji navažni, rdeče cvetoče in ruginaste akacije, Kristusovo trajo, hrasti, topoli, razna žaložna drevesa itd., komad od 60 vin. naprej.

1.000.000 lepnotnih grmov,

sadno drevje

pol in visokostebelno, zaloga pol milijona. 100 komadov po naši izbiri K 60

Rože,

visokostebelne in v obliki grmičevja, komad od 70 vin. naprej.

20 najboljših in najlepših pasem perutnine in njih jajca za valjenje. — Ilustr. cenovnik razpošilja na željo zastopni uprava grofa Battin yanyjevega posestva, posestvo Csendlak, pošta Frankoz pri Radgoni

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

1235

Tapetniški pomočnik